

ת"פ 40677/06/14 - מדינת ישראל נגד מאיר תורג'מן

בית המשפט המחוזי בנצרת

05 פברואר 2015

ת"פ 40677-06-14 מדינת ישראל נ'

תורג'מן(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי

המאשימה מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז צפון

נגד

הנאשם מאיר תורג'מן (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד צאלה פרייברג

מטעם הנאשם: הובא וע"י עו"ד ארז מושקוביץ'

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

פתח דבר:

1. הנאשם שלפניי, הורשע ביום 18.6.14, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) **לחוק העונשין, התשל"ז-1977** (להלן: "**החוק**"), ובעבירה של היזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק. במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם כי הנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע בעבירות המיוחסות לו. באשר לטיעון לעונש, הוסכם כי הטיעון יהיה פתוח.

עובדות כתב האישום המתוקן:

2. בין הנאשם ובין יעקב פסו, יליד 1964 (להלן: "**המתלונן**") קיימת היכרות שטחית. ביום 11.6.14, בשעות הערב, הגיע הנאשם לפיצוצייה בבית שאן. בעת שהנאשם שהה במקום, הגיע המתלונן, התיישב בשולחן סמוך לשולחן בו ישב הנאשם והזמין פיצה ומשקאות אלכוהוליים. בשלב מסוים, עבר המתלונן לשבת בשולחן יחד עם הנאשם, והשניים שתו יחד אלכוהול ושוחחו. בשלב מסוים, אמר המתלונן לנאשם "לך תזדיין" ו"בן זונה" בשפה הרוסית. בתגובה, הכה הנאשם את המתלונן מכת אגרוף בראשו. כתוצאה מעוצמת המכה, נפל המתלונן על הרצפה, הנאשם בעט באמצעות רגלו בראשו

עמוד 1

של המתלון ודרך על ראשו בעוצמה רבה מספר רב של פעמים. כאשר ניסו הסובבים להרגיע את הנאשם ולהרחיקו מהמתלון, אחז הנאשם בכיסא פלסטיק, והכה באמצעותו את המתלון בראשו שלוש פעמים, עד שהכיסא נשבר מעוצמת המכות.

3. מיד לאחר מכן, התרחק הנאשם צעדים ספורים מהמתלון, ולאחר מספר שניות, חזר לכיוון המתלון, שהיה שרוע על הרצפה ללא תזוזה, כשהוא זב דם מהמכות שנתן לו הנאשם, בעט שוב בראשו ודרך עליו מספר פעמים. הנאשם התקרב שוב לעבר המתלון והכה בראשו באמצעות ידיו, הרימו מחולצתו, גרר אותו וזרק אותו אל הרצפה. כתוצאה ממעשי הנאשם, הובהל המתלון לבית החולים רמב"ם באמצעות מסוק, כשהוא מחוסר הכרה ומונשם, סובל מחבלות רבות בפנים, נפיחות וחתכים שהצריכו תפרים. המתלון אושפז בבית החולים למשך 5 ימים, והשתחרר עם המלצה למנוחה למשך 10 ימים והמשך מעקב.

4. כוחות משטרה הוזעקו למקום, ומשהגיעו, החל הנאשם במנוסה מהמקום, ולאחר מרדף קצר נתפס ונעצר. הנאשם הוכנס לניידת משטרתית, כשמתנדב בשם אמין יושב לידו. הנאשם ביקש מאמין לפתוח את חלונות הניידת כי אין לו אוויר. אמין פתח את החלון הקדמי לבקשת הנאשם ונעל את הניידת. הנאשם ביקש מאמין שיפתח את כל הדלתות של הניידת המשטרתית. משלא נענה אמין לבקשת הנאשם, נשכב הנאשם על גבו ובאמצעות רגליו ניפץ את שמשת החלון השמאלי האחורי של הניידת.

טיעוני המאשימה לעונש:

5. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים הנפגעים במעשה העבירה, ובהם זכות האדם לשלמות הגוף וקדושת החיים, ביטחון הציבור והאמון הדדי בין הפרטים בחברה. ביצוע עבירות אלימות חמורות תוך פגיעה קשה בגופו של אדם ואף שימוש בנשק קר, פוגע קשות בערכים החברתיים האמורים. מעשי הנאשם מבטאים אכזריות, והספונטאניות שבמעשים מעידה דווקא על המסוכנות הרבה הנובעת ממנו, בבחינת התנהגות אלימה ומשולחת רסן ובריונות טהורה. עוד נטען, כי טענת הנאשם לפיה היה שתוי בעת המעשה אינה מהווה חסינות מפני ענישה ראויה, שכן צריכת אלכוהול אין בה משום מתן היתר לאלימות או לפשיעה. עוד עמדה ב"כ המאשימה על הנזק הפיזי שנגרם למתלון, והטיפול הרפואי לו נזקק, וכן על הטראומה הנפשית הנגרמת בוודאי עקב היותו קורבן למעשה אלימות אכזרי. כן עלול היה להיגרם למתלון נזק אף רב יותר עד כדי גדיעת חיים.

6. באשר למדיניות הענישה הנהוגה נטען כי מבצעי עבירות דומות נדונו לתקופות מאסר ממושכות, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, תוצאותיה והנזק שנגרם. באשר למתחם העונש ההולם, טענה המאשימה, כי הוא נע בין 30 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון ובין 60 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, בצירוף עונשים נלווים.

7. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, מסרה ב"כ המאשימה כי הנאשם בעל עבר פלילי הכולל

11 הרשעות קודמות בעבירות שונות, ובהן עבירות אלימות חמורות, סמים ועבירות רכוש. הרשעתו האחרונה הנה משנת 2009, ובגינה נדון ל-42 חודשי מאסר בפועל, הכולל הפעלה של עונש מאסר מותנה קודם, וכן הוטל עליו מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, שהנו בר הפעלה בתיק דנן. עברו של הנאשם אינו מותיר ספק באשר לכך שמדובר באדם שאין לו מורא מן החוק, ומאסריו בעבר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירת אלימות חמורה. עוד נטען כי בנסיבות, פגיעת העונש בנאשם לא תהיה יוצאת דופן. מאידך, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו במסגרת הסדר טיעון. עוד עמדה ב"כ המאשימה על הצורך בהרתעת הרבים, בכדי למגר את תופעת האלימות שפשטה בחברה, בעת קביעת העונש לנאשם דנן. לסיכום, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר ממושך, ברף הגבוה של המתחם, וכן להפעיל במצטבר על המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, ובנוסף להטיל עליו עונש מאסר על-תנאי וקנס כספי.

8. במצורף לטיעוני המאשימה, הוגשו תיעוד רפואי למתלונן, גיליון הרישום הפלילי לנאשם, ומסמכים מתוך ת"פ (מחוזי נצרת) 121/08 (הרשעתו הקודמת האחרונה של הנאשם, מתוקפה תלוי ועומד נגד הנאשם עונש מאסר מותנה).

טיעוני הנאשם לעונש:

9. ב"כ הנאשם עמד תחילה בטיעוניו על נסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 50, גרוש ואב לארבעה. בחודש מרץ 2014 נהרגה אמו בתאונת דרכים, ואביו נפצע קשה באותה תאונה ונותר נכה. ברקע מצב סוציאקונומי קשה, וחובות כבדים. הנאשם, עובר לביצוע העבירות, היה במצב רגיש, והקללה שהופנתה אליו גרמה לו לאבדן שליטה. מבלי להצדיק את האלימות שבה נקט, מדובר במעשה שאינו מתוכנן אלא בהתלקחות ספונטנית, כאשר המעשה בוצע תחת השפעת אלכוהול וללא הפעלת שיקול דעת. כמו כן, הפגיעות הגופניות שנגרמו למתלונן לא היו בדרגת חומרה גבוהה. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, הביע חרטה וצער על המעשה וביקש את סליחת המתלונן. עוד ביקש סנגורו של הנאשם להתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם בעת קביעת הקנס.

10. עוד נטען מפי ההגנה, כי במקרים דומים ואף חמורים מכך, נקבע מתחם ענישה הנע בין ששה חודשי מאסר ובין 24 חודשי מאסר, וזאת כשמעשה האלימות בוצע בצוותא. כן הפנה הסנגור לפסיקה של בית-המשפט העליון המדברת על אפשרות קטיעת מעגל המצוקה באמצעות שיקום אפקטיבי להבדיל מענישה מחמירה. לפיכך, מתחם הענישה אותו מציעה המאשימה הנו מחמיר יתר על המידה, והוצע לקבוע מתחם הנע בין הטלת צו מבחן או מאסר בעבודות שירות ובין מאסר בפועל למספר חודשים, ועונשים נלווים. כן התבקש בית-המשפט, ככל שיוורה על הפעלת התנאי, להפעילו בחופף לתקופת המאסר שתוטל על הנאשם בתיק דנן.

11. לדברי הנאשם בבית המשפט, הוא מתחרט על מעשיו ונוטל אחריות. לדבריו איבד שליטה עקב מצבו הרגשי, והוא התחייב לא לחזור על מעשיו.

דין:

12. מעשים מן הסוג שביצע הנאשם שלפניי פוגעים בעקרונות של שלמות גופו של אדם, בחירותו, ובזכותו לביטחון אישי ולחיים נטולי אלימות ופחד. כמו כן פוגעים המעשים בתחושת הביטחון של הציבור ככלל. תופעת הבריונות האלימה הפכה לרעה חולה שפשטה בחברה, שיש למגרה באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה, וככלל מבצעים של עבירות אלימות חמורות ראויים לעונשי מאסר בפועל ממושכים. זהו המסר שנשמע בבית-המשפט העליון, מפי כב' השופט ס' ג'ובראן, בעניין **פלוני**:

"תופעה נוראה זו של אלימות קשה וחסרת רחמים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה. האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. מצווים אנו ליתן ידנו למלחמה העיקשת בתופעת הבריונות שפשטה בארצנו, וידע כל מי שנוטל לעצמו את החרות לנהוג באלימות, כי הוא עלול לשלם על כך בחרותו." (ע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.4.2011)).

13. בנסיבות ביצוע העבירות בעניין שלפניי, מדובר אמנם באירוע ספונטני שלא תוכנן מראש, ואולם מרכיב הספונטניות מלמד על האכזריות והבריונות שדבקה במעשיו של הנאשם. מדובר בהתלקחות של אלימות קשה על עניין של מה בכך - ויכוח מילולי גרידא, תוך היכרות שטחית בלבד עם הקורבן, והטחת מהלומות ובעיטות בראשו של הקורבן, תוך הפיכת חפץ תמים שבנמצא לנשק קר. מעשים מעין אלה מעוררים סלידה ויש להוקיעם בכל פה. למתלונן נגרמו נזקים פיזיים, והוא נזקק לטיפול רפואי. בדרך נס, אין מדובר בנזקים חמורים בהרבה שהיו עלולים להיגרם עקב המעשים, כאשר בתרחיש אחר יכלו להיגרם למתלונן נכויות לצמיתות ואף פגיעה אנושה. אלימות מעין זו עלולה להיות הרת אסון. יש להוסיף לכל אלה, כי הנאשם אף ניסה להימלט ממעצרים של השוטרים, ובכך טמונה נסיבה נוספת לחומרה.

14. באשר לעבירה הנוספת בה הורשע הנאשם, עבירת ההיזק בזדון, הרי שזו פוגעת בסדר הציבורי התקין, שכן הפגיעה והנזק כונו לרכוש הציבור, ובסדרי השלטון, בהינתן הפגיעה ברכוש המשטרה האמונה על אכיפת החוק.

15. טווח הענישה הנהוג בעבירת החבלה החמורה בנסיבות מחמירות הנו רחב, ותלוי בעיקר בחומרת המעשים ובנסיבות ביצועם. ככלל, נעו עונשי המאסר שהוטלו בבית-המשפט בין תקופות של מספר חודשי מאסר בפועל, ועד למספר שנות מאסר. העונש שנגזר ביטא את נסיבות ביצוע המעשים, לרבות חומרת האלימות, עוצמתה, משכה, טיב הפגיעה והנזקים שנגרמו, וטיב הנשק בו נעשה שימוש, וכן שוקללו במסגרתו העונש שנגזר גם השיקולים האישיים והנסיבות הספציפיות.

16. לאחר שסקרתי את נסיבות ביצוע העבירות שביצע הנאשם, בחומרתן, את אשמו ואת טווח הענישה הנהוג, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של הנאשם הנו בין 12 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון ובין 36 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.

17. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, יש לזקוף לזכותו את הודאתו במסגרת הסדר טיעון, שתרמה לחיטתו ניכר בזמן שיפוטי, וכן את נטילת האחריות מצדו. כמו-כן, הנאשם הביע בדבריו בבית-המשפט חרטה וצער על המקרה. הנאשם מלין על כך כי בעת ביצוע העבירה היה תחת השפעת אלכוהול, ושרוי במצב רגשי קשה עקב אובדנה של אמו ז"ל, ופציעתו של אביו בתאונת דרכים קטלנית מספר חודשים קודם לכן.

18. יחד עם זאת, מדובר בעבריו ותיק, שדרך האלימות אינה זרה לו. גיליון הרישום הפלילי שלו מונה לא פחות מ-11 הרשעות קודמות בעבירות שונות, לרבות עבירות אלימות. הרשעתו האחרונה משנת 2009, בגין עבירות אלימות קשות שביצע בבת זוגו (ת"פ (מחוזי נצרת) 121/08, גזר דינו של כב' השופט אשר קולה, מיום 9.3.20), הסתיימה בשליחתו למאסר מאחורי סורג וברח למשך 36 חודשים, לרבות הפעלת עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים, ששה חודשים ממנו בחופף לעונש המאסר שהוטל עליו, וששה חודשים במצטבר לו, כך שסך כל העונש שהוטל בגזר דין זה עמד על 42 חודשי מאסר. בנוסף, הטיל עליו בית-המשפט המחוזי, בגזר הדין, עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים, למשך שלוש שנים, בגין העבירות בהן הורשע (ובהן עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1) לחוק) ובגין עבירות אלימות מסוג פשע. עיון בגיליון הרישום הפלילי ובגזר הדין מלמדים כי הנאשם לא בוחל באלימות כאמצעי להתמודדות כלפי אחרים בסביבתו, ולא השכיל להימנע מלילך פעם נוספת בדרך זו, במקרה דנן. עונש המאסר הכבד שהוטל עליו, ועונש המאסר המותנה התלוי ועומד נגדו, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע פשע אלימות חמור. במקרה זה, ראוי הנאשם לענישה שהיא ברף העליון של מתחם הענישה ההולם כפי שהוגדר לעיל, בהתאם לנסיבות המקרה. בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, קבעתי את סכום הפיצוי למתלונן באופן שאינו ממצה את הדין עמו.

19. **לאור המפורט לעיל, אני גוזר את דינו של הנאשם, כדלקמן:**

א. אני דן את הנאשם לעשרים וארבע חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 11.6.14.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ (מחוזי נצרת) 121/08, בן שנים עשר החודשים, כך שהנאשם ירצה ארבעה חודשים במצטבר ואילו היתרה בחופף, ובסה"כ ירצה הנאשם עשרים ושמונה חודשי מאסר לריצוי בפועל, הכל בניכוי ימי מעצרו כאמור לעיל.

ג. אני דן את הנאשם לשנים עשר חודשי מאסר על-תנאי, והתנאי הוא כי בפרק זמן זה לא יעבור הנאשם העבירה בה הורשע בתיק דנן, ו/או כל עבירת אלימות מסוג פשע.

עמוד 5

ד. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן בסך 5,000 ₪;
סכום הפיצוי ישולם למתלונן עפ"י הפרטים אשר תמסור ב"כ המאשימה
למזכירות בית המשפט בתוך 90 יום מיום סיום ריצוי עונשו.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן והודע היום כ"ב שבט תשע"ה, 11/02/2015 במעמד הנוכחים.

תאופיק כתילי , סגן נשיא